

[Miljøministeren]

de statslige udgifter vil andrage ca. 1 mia kr. under forudsætning af, at støtten udgør gennemsnitlig 25–30 pct. af investeringsudgiften, og dermed har jeg også svaret på hr. Sønderbys tanker om at nedsætte grænsen for at få støtte fra de 40.000 kr. til et sted mellem 25.000 kr. og 30.000 kr. Men når det ønske fremsættes, må jeg samtidig appellere til alle her i salen, også til dem, der synes, at dette er en god idé, om at være med til at fremskaffe pengene. Disse penge mener regeringen ikke skal skaffes frem gennem nye afgifter, det fremgår klart af min redegørelse. Det kan ikke klares inden for miljøministeriets bevillingsmæssige rammer. Vi må prøve, om vi kan finde midlerne, men ellers må de jo afholdes inden for den samlede statsfinansielle ramme.

Jeg skal slutte debatten med at sige til hr. Gade, at vi skal følge udviklingen, og jeg fastholder også min udtalelse om, at såfremt udviklingen viser sig at gå i en anden retning end formodet, må vi rette op på det. Vi ønsker ikke en afgift på kunstgødningen. Det er vores opfattelse, at de økonomiske virkemidler her sikrer en rimelig løsning, selv om vi godt er klar over, at der kan være nogle tilfælde som belyst af fru Lone Dybkjær, som vi må se nøjere på i udvalget.

Jeg bør rette et par ord til hr. Ove Jensen og hr. Maisted. Begge ønskede, at vi skal have rent vand, at vi skal bevare miljøet, og samtidig at vi ikke skal pålægge landbruget de foreslåede foranstaltninger. Disse to ønsker kan ikke forenes. De kan ikke opfyldes samtidig.

Hvis vi skal genrejse vores søer, åer, vandløb og fjorde som levesteder for dyr, fugle og plantevækst, og hvis vi skal sikre befolkningen mod nitratforgiftning med risiko for fremme af kræfttilfælde og alvorlig ødelæggelse af vore småbørns helbred og måske liv, så er tiden nu inde til, at vi tager et nap i fællesskab, de, som er uden for salen her, og som bliver berørt af det, og alle vi herinde.

Der er hermed ikke sagt noget som helst om eller antydning om, at vi med de forslag, vi her har lagt frem, forlader det grundlæggende princip i dansk miljølovgivning: forureneren skal betale. Men hvis samfundet nu beder et erhverv om at gennemføre foranstaltninger af en størrelsesorden som denne på et tidspunkt, hvor de ikke kan bevare driften på økonomisk forsvarlig vis, så er det

givet, at vi må hjælpe til og i fællesskab give de bidrag, der kan muliggøre det, der skal gennemføres.

(Kort bemærkning).

Ove Jensen (FP):

Nu er det jo sådan, at der ikke kan oprettes en ny mødding i dag, uden at de regler, som er lagt frem her, allerede bliver fulgt. Dernæst sagde jeg, at der var en masse hysteri med i denne miljødebat, og det understregede jeg ved at sige, at man her med ét slag pålægger samtlige landbrugere her i landet, uanset om de har 1 ko, 2 køer eller 100 køer, at afholde den store udgift til en møddingsplads.

Det er ikke ensbetydende med, at vi ikke vil have et rent miljø og undgå den forurening, men der var jo intet som helst til hinder for, at man kunne gribe denne sag anderledes roligt og fornuftigt an ved f.eks. at starte med de brug, der har en stor besætning. Hvis man startede med de gårdbrug, som har en sådan stor besætning og ikke har deres møddingsforhold i orden, og man så, hvor stor en gavn det gjorde, så kunne man jo efterhånden tage de mindre med. Det er alt for drastisk en plan, miljøministeren her lægger frem.

(Kort bemærkning).

Maisted (FD):

Jeg var nået op på 3. sal, men jeg nåede heldigvis ned igen for at sige til miljøministeren, at jeg sagde, at der var tale om helhedsløsninger på det her område. Jeg pointerede, at man ikke kan bruge 12 mia kr. på industrien og konstatere, at det nytter ingenting, og at det er landbruget, der forurener, dernæst bruge 3½ mia kr. på at ændre landbrugets arbejdsbetingelser og så konstatere, at det hjælper heller ingenting, for så endelig at tage fat på de offentlige rensningsanlæg. De er jo ansvarlige; det er os herinde først og fremmest og andre politikere, som har ansvaret for, at de fungerer, og de fungerer ikke. Jeg nævnedes Lynetten, jeg nævnedes Kalundborg rensningsanlæg, og jeg nævnedes Nyborg rensningsanlæg.

Og så vil jeg lige pointere en ting. Man tror jo, når man hører om dette nitratproblem, at det er verdens ende for den danske